

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623200458
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3623200458.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom, dieťa rodičov: otca C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. B. XXX a matky E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX C., zastúpenej zástupcom Acta legal s.r.o., so sídlom Drobného 27, 841 01 Bratislava – mestská časť Dúbravka, IČO: 54 560 349, za účasti v odvolacom konaní Krajskej prokuratúry Trenčín, so sídlom Legionárska 7158/5, 912 50 Trenčín, o nariadenie výchovného opatrenia, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. PE-2P/22/2023-72 zo dňa 26.06.2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. PE-2P/22/2023-72 zo dňa 26.06.2023 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd nariadil maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX a jeho rodičom E. F., nar. XX.XX.XXXX a C. B. nar. XX.XX.XXXX výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu - za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi a osvojenia si princípov zodpovedného rodičovstva v záujme maloletého dieťaťa a podpory socializácie sa dieťaťa v rozsahu 6 mesiacov od začatia výkonu výchovného opatrenia, ktoré sa bude realizovať v Centre pre deti a rodiny H., n.o., so sídlom I. J. XXX/X, XXX XX C..

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v odsekoch (1), (2) poukázal na návrh ÚPSVaR Partizánske, odbor sociálnych vecí a rodiny na nariadenie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ktorý vypracoval plán sociálnej práce s dieťaťom a jeho rodičmi, súčasťou ktorého je aj plán výkonu výchovného opatrenia, v ktorom boli stanovené úlohy v súlade so súdom nariadeným výchovným opatrením pre všetky zúčastnené strany. Na základe informácií od realizátora výchovného opatrenia ako i z rozhovoru s rodičmi ÚPSVaR Partizánske, oddelenie SPOD a SK má za to, že nariadené výchovné opatrenie doposiaľ nesplnilo účel, preto navrhol opakované nariadenie výchovného opatrenia, a to povinnosť podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu.

3. Okresný súd uviedol, že matka s návrhom nesúhlasila, otec dieťaťa na záver pojednávania s výchovným opatrením súhlasil, ak to má účelu pomôcť. Kolíznym opatrovníkom – navrhovateľ aj prokurátor mali za to, že uloženie výchovného opatrenia je dôvodné.

4. Okresný súd vykonal dokazovanie a zistil, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 6P/22/2021-101 z 03.11.2021 bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca k maloletému A. a upravený styk otca s dieťaťom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v utorok v čase od 17:00 hod. do 18:00 hod., štvrtok od 17:00 hod. do 18:00 hod., v sobotu od 10:00 hod. do

11:00 hod., v párný týždeň od stredy od 17:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 17:00 hod. do 18:00 hod. v prítomnosti matky.

5. Uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/33/2022-38 z 05.10.2022, právoplatným dňa 20.10.2022 bolo rozhodnuté tak, že došlo k zrušeniu výchovného opatrenia - dohľad nad výchovou maloletého A. B., uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 6P/22/2021-101 z 03.11.2021 a zároveň nariadil maloletému A. a jeho rodičom výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu - za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi a osvojenia si princípov zodpovedného rodičovstva v záujme maloletého dieťaťa a podpory socializácie sa dieťaťa v rozsahu 6 mesiacov od začatia výkonu výchovného opatrenia, ktoré sa bude realizovať v Centre pre deti a rodiny H., n.o., so sídlom I. J. XXX/X, XXX XX C..

6. Dôvodom nariadenia výchovného opatrenia bola kolísavosť realizácie úpravy styku, zlyhávajúce vzájomnej komunikácie medzi rodičmi a badaťelné problémy so socializáciou dieťaťa, problém so separačnou úzkosťou u dieťaťa, ktoré bolo naviazané na matku.

7. Okresný súd v odseku (10) odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na priebežné správy č. 2 až 5. a uviedol, že v novembri 2022 bolo realizovaných 5 hodín práce s rodinou, v decembri sa aktívne pracovalo s účastníkmi, individuálne aj spoločne. Otec chodil na stretnutia pripravený, aj matka v tom čase spolupracovala. Matka dieťa utvrdzuje v závislosti na dospelšej osobe, konkrétne sebe ako matke, pričom je potrebná socializácia dieťaťa. Otec namietal nedostatok motivácie matky na prípravu dieťaťa na stretnutie s ním. Stretnutia otca s dieťaťom sa uskutočnili vo februári, matka dieťa nijako nemotivuje, a to je v prítomnosti otca mŕkve. Hrajú sa na stretnutie dňa 22.02.2023, stretnutie na konci februára matka zrušila pre chorobu. Podľa poslednej Správy z 13.04.2023 sa štyri stretnutia nerealizovali pre chorobu matky, ktorá bola kontaktovaná zo strany orgánu SPOD a SK až keď bola s dieťaťom videná v meste, dovtedy bola pasívna. Stretnutie dňa 07.03.2023 zrušila opäť pre chorobu. Matka bola pasívna aj pri stretnutí dňa 22.03.2023. Otec zabezpečil stretnutie spoločne v cirkuse. Zo strany matky stačí podporiť dieťa a pri hre sa mierne vzdialiť a vytvoriť istotu v dieťati, že situácia je v poriadku a ak to dieťa vycíti, nemá s otcom žiadny problém. Maloletý vzhliada k matke, verifikuje si úkony, je výrazne nesamostatný, plne absentuje socializácia, nepohybuje sa a nevyrastá v detskom kolektíve. Podľa dlhodobého pozorovania maloletý s otcom problém nemá, rola otca je v jeho živote mimoriadne významná.

8. Prostredníctvom zástupcu matky bola doložená Lekárska správa o vstupnom poedopsychiatrickom vyšetrení dieťaťa dňa 28.04.2022 s diagnózou: celkové zaostávanie vo vývine a úzkosť z odlúčenia. Zo Správy A. K., pedopsychiatra, zo dňa 18.05.2023 vyplynulo, že dieťa je evidované v pedopsychiatrickej ambulancii Prievidza pre oneskorený psychomotorický vývin, výraznú úzkostnú symptomatológiu pri separácii od matky a hyperkinetickú symptomatológiu – prevažne porúch pozornosti. Bolo odporúčané vzhľadom na zdravotné dôvody, aby dieťa bolo umiestnené v materskej škole s postupnou adaptáciou a umožnená prítomnosť matky v MŠ pri adaptácii dieťaťa. Z verejne dostupných zdrojov okresný súd zistil, že CDR H., n.o. vykonáva aj ambulantné a terénne opatrenia a je oprávnený vykonávať aj výchovné opatrenia podľa § 37 ods. 2 Zákona o rodine. Otec detí na pojednávaní uviedol, že stretnutí u C. L. bolo okolo desať, za ten čas sa hral so synom asi dvakrát, no syn na neho potom nereagoval, aj keď bol pri matke, tá sa potom pohádala s psychologičkou, nespupracovala.

9. Okresný súd poukázal na ust. § 37 ods. 1, 2 písm. d), ods. 8 Zákona o rodine a dospel k záveru, že uloženie špecifikovaného výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d), § 37 ods. 8 tretia veta Zákona o rodine je dôvodné. Styk otca s dieťaťom tak, ako bol upravený, sa neuskutočňuje. Úprava styku zahŕňa účasť matky na ňom. Bol by predpoklad pri záujme otca stretávať sa s dieťaťom, čo nebolo spochybnené, že v súčasnosti pri veku dieťaťa päť rokov, sa bude otec stretávať s ním bez prítomnosti matky a styk bude upravený podstatne širším a na účasti matky nezávislým spôsobom. Opak je však pravdou. Už skôr uložené výchovné opatrenie vo veci sp.zn. 2P/33/2022 bolo následkom toho, že dieťa nie je adaptované na kontakt s otcom, je na matku naviazané spôsobom, ktorý sa nedá označiť za štandardný, úroveň komunikácie medzi rodičmi bola kolísavá, na čo bol naviazaný aj styk s dieťaťom a jeho realizácia.

10. Poukazovanie na oneskorený psychomotorický vývin dieťaťa a výraznú úzkostnú symptomatológiu pri separácii od matky, čo by malo negovať zmysel výchovného opatrenia, podľa názoru okresného súdu

nebolo dôvodné. Ani závažná psychiatrická diagnóza dieťaťa by nemala byť dôvodom odopretia styku medzi rodičom a dieťaťom, kládla by len vyššie nároky na obidvoch rodičov, aby bol styk účelný v záujme dieťaťa. Praktický dôsledok toho, pokiaľ by okresný súd výchovné opatrenie nenariadil, by bolo jedine to, že otec by stratil aspoň akú takú asistovanú možnosť s dieťaťom sa stretávať. Čo bolo podstatné, tak okresný súd by takýmto spôsobom odobril správanie matky, ktoré bolo preukázané, ktoré nie je k prospechu dieťaťa, ktoré sťažuje nielen socializáciu dieťaťa, ale v podstate matku nenúti aktívne konať a snažiť sa riešiť problémy spojené s oneskoreným vývinom dieťaťa. Matka uvádzala, že dieťa je na ňu silne naviazané, žije v postate v kontakte s veľmi úzkym okruhom ľudí, pričom, ak je pravdou to, čo uvádza matka, tak táto v podstate nijako nerieši situáciu, keď dieťa nie je ochotné byť bez nej či starej matky dieťaťa ani na krátko. Dieťa pritom má päť rokov, malo by byť predškolsky vzdelávané, pričom táto otázka sa riešila už v konaní pod sp. zn. 2P/33/2022 a už v tomto konaní matka pristupovala k odporúčaniam pedopsychiatra vlašne. Akoby pre matku bolo riešením stanovenie diagnózy dieťaťa, čo postačuje na to, aby sa dieťa s otcom nestretávalo. Okresný súd poukázal na opakovane neuskutočnené stretnutia otca s dieťaťom, na ochorenie dieťaťa, pre ktoré sa styk nemohol uskutočniť. Pokiaľ okresný súd zhodnotil správy z vykonaného výchovného opatrenia vo veci sp.zn. 2P/33/2022 a vyjadrenia otca o jeho priebehu, tak získal ucelený obraz o tom, že pokrok u dieťaťa nielen pokiaľ ide o adaptáciu na škôlku, ale aj styk otca s dieťaťom, je najmä v rukách matky. Ona má „kľúč“ od dieťaťa, problém je však v nedostatku ochoty niečo zmeniť. Pokiaľ ide o postoj k otcovi dieťaťa, dôvodom môžu byť vzájomne narušené vzťahy medzi rodičmi dieťaťa, avšak pokiaľ ide o aktívny prístup matky k riešeniu problémov dieťaťa diagnostikovaných pedopsychiatrom, tak ide o jednoduché zanedbávanie povinností, pričom nebolo rozporované to, že na matku sú kladené vyššie nároky na aktivitu za stavu, do ktorého časom dieťa dospelo.

11. Ak matka formálne nebrojí a nerozporuje to, že by mala byť aktívna pokiaľ ide o zabezpečenie adaptácie dieťaťa na škôlku, tak iná situácia je pokiaľ ide o úpravu styku s otcom, kde je jej už aktivita na obtiaž. Okresný súd práve tu videl dôvodnosť opätovného nariadenia výchovného opatrenia. Nútiť obidvoch rodičov k aktivite v záujme dieťaťa. Nie pasívne v záujme rodiča - najmä v záujme matky. Dôvodom podania návrhu bolo to, že výsledok výchovného opatrenia sa za jeho trvania nepodarilo po dobu maximálnej dĺžky výchovného opatrenia 6 mesiacov dosiahnuť, avšak bolo zrejmé, že dieťa je schopné tráviť čas s otcom, on o dieťa javí záujem. Je však potrebný dlhší čas na dosiahnutie cieľa. Ďalší progres nebol dosiahnutý, pretože dieťa stále vyžaduje „overovanie“ si bezpečia a správnosti svojho konania u matky. Pokiaľ tá ostáva pasívna, dieťa prestane na otca reagovať. Bolo preukázané, že miesto výkonu výchovného opatrenia je vhodné, rodičom je dostupné, je vykonávané odborné spôsobilými osobami, tie však nedosiahnu zázraky pri nedostatku spolupráce rodičov. Okresný súd nevytlúčil, že pri zlyhaní aj tohto opakovane uloženého výchovného opatrenia, už nebude dôvodné jeho ukladanie po tretíkrát. Pokiaľ by zlyhalo z rovnakých dôvodov, bude zrejme potrebné príčiny a riešenie stanoviť na základe znaleckého dokazovania, pričom okresný súd poukázal aj na možnosti, ktoré poskytuje Zákon o rodine, kde je možná aj ústavná odborná diagnostika dieťaťa, či potreba preskúmania vhodnosti výchovného prostredia dieťaťa. Podľa okresného súdu je nevyhnutné si uvedomiť to, že výchovu dieťaťa nemožno obmedziť na zabezpečenie základných potrieb, výživy, otázky bývania. Ani materinská láska nie je totožná s pojmom výchovy dieťaťa a jeho prípravou na to, aby dieťa vedelo žiť mimo domácnosti matky a starej matky, bolo schopné sa vzdelávať a stretávať sa cudzími ľuďmi.

12. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu. Rozsudok okresného súdu považovala za rozporuplný so záujmom maloletého dieťaťa, za arbitrárny. Okresný súd neprihliadol podľa názoru matky na tri podstatné skutočnosti, a to pretrvávajúca neschopnosť komunikácie medzi rodičmi, nepriaznivý zdravotný stav maloletého, neúčinnosť prv nariadeného výchovného opatrenia a tieto je potrebné vnímať vo vzájomnej súvislosti. Matka si uvedomuje, že len samotná choroba dieťaťa nemôže byť dôvodom na nenariadenie výchovného opatrenia a rovnako si je vedomá, že maloleté dieťa má právo byť so svojim otcom, avšak v súčasnom stave sa opätovné uloženie výchovného opatrenia nejaví ako účelné a v záujme maloletého dieťaťa. Poukázala na Čl. 5 Zákona o rodine, znenie § 37 ods. 8 Zákona o rodine, Článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa, keď výchovné opatrenia majú sledovať základný cieľ starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktorým je záujem maloletého dieťaťa. Matka maloletému v styku s otcom nikdy nebránila a ani nebráni, dôkazom sú aj priebežné správy vypracované Centrom pre deti a rodiny H., n.o., ktoré sa stali súčasťou spisu. Matka maloletého na styk s otcom riadne pripravuje, nemá záujem styku s maloletým dieťaťom brániť, avšak je to otec, ktorý oňho neprejavuje záujem. Matka maloletého dieťaťa upriamila pozornosť na dátum 28.06.2023, keď sa realizoval styk s maloletým za

prítomnosti matky, na ktorom otec maloletého dieťaťa zaútočil na matku, začal jej vulgárne nadávať, čoho svedkom bol práve maloletý. Od dátumu 28.06.2023 otec neprejavil ani jedenkrát záujem o maloletého. Vynucovanie styku otca s maloletým aj za účasti psychológov formou výchovného opatrenia môže ohrozovať život maloletého, a to najmä v prípade, ak trpí výraznou úzkostnou separáciou od matky. Vážnosť situácie si matka uvedomuje, navštevuje s maloletým psychológov, psychiatrov. Podľa matky otec svojim správaním v minulosti voči nej i voči maloletému spôsobil to, že maloletý k dnešnému dňu odmieta styk s ním. Podľa matky maloletého dieťaťa opätovné uloženie výchovného opatrenia je neúčelné, dokonca samotný otec prioritne pred okresným súdom uviedol, že nesúhlasí s návrhom na opätovné uloženie výchovného opatrenia a nevidí v ňom zmysel. Matka maloletého dieťaťa poukázala na rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 4CoP/45/2019 z 25.09.2019, závery rozhodnutia Ústavného súdu ČR v rozhodnutí sp.zn. I. ÚS 618/2005. Výchovné opatrenie je účelné len vtedy, ak obaja rodičia spolupracujú, avšak táto spolupráca medzi rodičmi maloletého neexistuje. Výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel a ďalšia realizácia nie je v záujme maloletého dieťaťa. Maloletého zdravotný stav znemožňuje úplne plniť si rodičovské povinnosti tak, ako to uviedol okresný súd, no ani to nie je dôvodom na odborné poradenstvo, pretože maloletý je liečený psychiatricky. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutočný stav veci, ak nedostatočne bral do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa. Došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Okresný súd podľa matky navyše opomenul, že nútené stretávanie sa maloletého dieťaťa s otcom môže mať za následok degradáciu vzťahu medzi maloletým dieťaťom a otcom, ktorý za každú cenu presadzuje realizáciu styku v zmysle súdneho rozhodnutia bez toho, aby rešpektoval vôľu maloletého dieťaťa a jeho zdravotný stav. Matka maloletého dieťaťa navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

13. K odvolaniu matky maloletého dieťaťa sa vyjadrila Okresná prokuratúra Partizánske v podaní zo dňa 06.09.2023 (č.l. 88 až 91 spisu). Okresná prokuratúra považovala rozsudok okresného súdu za vecne správny s návrhom na jeho potvrdenie. Z priebehu predchádzajúceho výchovného opatrenia v zmysle doložených správ z CDR, z prezentovaného postoja matky v priebehu konania, ako aj podľa výsledkov vykonaného dokazovania sa javí, že práve matka maloletého dieťaťa má dlhodobu negatívny postoj k realizácii výchovného opatrenia. Okresná prokuratúra poukázala na Správu č. 5 zo dňa 13.04.2023 CDR realizujúceho výchovné opatrenie, podľa ktorej maloletý s otcom problém nemá, dokáže s ním nadviazať kontakt, rola otca je v jeho živote mimoriadne významná a zo strany matky stačí podporiť dieťa a pri hre sa mierne vzdialiť a vytvoriť istotu v dieťati, že situácia je v poriadku a ak to dieťa vycíti, nemá s otcom žiadny problém. Maloletý má celkový problém v socializácii, v neprirodzenej naviazanosti na matku, je výrazne nesamostatný, nepohybuje sa a nevyrastá v detskom kolektíve. V správe je konštatovaný celkový nezáujem a nespôsobnosť matky. Iniciovanie jedného stretnutia zo strany matky, a to až po vykonaní pojednávania a vyhlásení rozhodnutia nepreukazuje aktívny a spolupracujúci postoj matky a jej záujem problém riešiť. Ak matka maloletého dieťaťa poukázala na závery lekárskeho vyšetrenia o pedopsychiatrickom vyšetrení dieťaťa a na určenie diagnózy celkového zaostávania vo vývine a úzkosti z odlúčenia, tak s uvedeným sa vysporiadal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, ak poukázal na skutočnosť, že tieto správy boli už súčasťou spisového materiálu v predchádzajúcom konaní pod sp.zn. 2P/33/2022. K Správe pedopsychiatra A. K. zo dňa 18.05.2023 okresná prokuratúra uviedla, že závery nijakým spôsobom neodporujú a nevylučujú potrebu uloženia výchovného opatrenia, resp. nie je možné vyvodiť záver, že by okresným súdom nariadené výchovné opatrenie bolo na ujmu maloletého dieťaťa. Výchovné opatrenie by bolo realizované za prítomnosti matky, t.j. nedochádzalo by k žiadnej náhlejšej separácii dieťaťa od matky, ktorá by mohla negatívne vplývať na maloleté dieťa. Pasivita matky bola prítomná aj vo vzťahu k realizácii skôr uloženého výchovného opatrenia, na strane matky sa prejavuje absencia záujmu akýmkoľvek spôsobom riešiť, resp. sa pokúsiť sanovať vzťah maloletého dieťaťa s oboma rodičmi a spolupracovať na zlepšení vzťahov a vzájomnej komunikácii.

Ak matka maloletého dieťaťa poukazuje na záujem maloletého dieťaťa s odvolaním sa na Čl. 5 Zákona o rodine a na Článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa, tak v najlepšom záujme dieťaťa je, aby sa zlepšila schopnosť ich vzájomnej komunikácie, ktorý je uloženým výchovným opatrením primárne sledovaný. Uložené výchovné opatrenie je vykonávané odborne spôsobilou osobou, a preto neohrozí duševný, telesný a citový vývin maloletého dieťaťa, naviac dieťa netrpí takým závažným zdravotným postihnutím, resp. diagnózou, ktorá by vylučovala a znemožňovala realizáciu a naplnenie účelu výchovného opatrenia. Naopak, rezignácia, či už súdu vo vzťahu k nariadeniu výchovného opatrenia alebo orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vo vzťahu k podaniu návrhu na uloženie výchovného opatrenia by bola, tak ako uviedol okresný súd, odobrením súčasného stavu, ktorý rozhodne nie je v záujme maloletého dieťaťa a jeho ďalšieho vývoja. Realizácia výchovného opatrenia nie je vylúčená

ani za súbežnej psychiatrickej liečby maloletého dieťaťa, ak účel výchovného opatrenia je rozdielny, odlišný od psychiatrickej liečby, spočíva predovšetkým v spolupráci zainteresovaných subjektov, a to aj poskytnutím nezaújatého náhľadu na situáciu zvonku a návodu na jej možné riešenie a samotnú liečbu môže vhodne dopĺňať. Samotná realizácia styku otca s malolekým dieťaťom nie je predmetom ani účelom výchovného opatrenia, avšak nariadené výchovné opatrenie môže pozitívne prispieť k samotnej realizácii styku. Účelom predmetného výchovného opatrenia je práve zlepšenie vzájomnej spolupráce, komunikácie, vzťahov medzi zúčastnenými a uvedené je nepochybne prioritne v záujme maloletého dieťaťa.

14. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 07.09.2023 (č.l. 95 spisu). Uviedol, že niekoľko rokov narušený vzťah a z toho vyplývajúcu konfliktnú komunikáciu rodičov nebolo jednoduché zmeniť v priebehu 6-tich mesiacov, a preto bolo navrhnuté ďalšieho výchovného opatrenia. Výchovné opatrenie je účinné, ak obaja rodičia spolupracujú. Pedopsychiatrička A. M. K. odporučila začlenenie maloletého do materskej školy s postupnou adaptáciou v prítomnosti matky. Je možné predpokladať, ak pedopsychiater odporúča začlenenie do kolektívu neznámych detí i dospelých osôb, tak sa môže maloleký v prítomnosti matky stretávať aj so svojim biologickým otcom. Počas predošlého nariadeného výchovného opatrenia boli pod vedením psychológa realizované stretnutia otca s dieťaťom a matka bola prítomná. Prítomnosť matky však neznamená, že bude dieťa držať za ruku alebo jej bude sedieť na kolenách. Podstatou účasti matky na stretnutí je, že matka bude na blízku a v prípade potreby bude mať dieťa možnosť vyhľadať prítomnosť matky, ktorá bude nápomocná a bude facilitovať situácie, ktoré sú pre dieťa zaťažujúce. V záujme maloletého dieťaťa je preto, aby malo dobrý vzťah s oboma rodičmi a k tomu má smerovať účel výchovného opatrenia. Kolízny opatrovník považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny s návrhom na jeho potvrdenie.

15. K odvolaniu matky sa vyjadril otec v podaní zo dňa 12.09.2023. S odvolaním nesúhlasil, pretože v minulosti bolo výchovné opatrenie nariadené, kde bolo jednoznačne preukázané, že maloleký pri otcovi netrpel žiadnym psychickým alebo citovým spôsobom, čo je aj v správach od C. N. L. preukázané, keď počas stretávania sa maloletého s otcom maloleký spolupracoval, spolu sa hrali. Akonáhle sa stretnutia pod dohľadom skončili, tak sa matka maloletého opäť vrátila k pôvodným scenárom, nedala otcovi možnosť sa k synovi priblížiť, držala syna za ruku, niekoľko krokov pred otcom kráčali alebo utekali a matka upriamovala pozornosť syna na všetko ostatné, len nie na otca. Nemotivuje syna žiadnym spôsobom, aby s otcom trávil čas, komunikoval. Pri stretnutiach, ktoré boli absolvované pod dohľadom a modelované rôzne situácie, matka maloletého bola informovaná a poučená, ako má maloletého motivovať ku komunikácii, ako sa snažiť, aby maloleký nebol na ňu naviazaný, učiť ho samostatnosti. Zo správy č. 5 vyplynulo, že matka maloletého nemotivuje smerom k otcovi, avšak syn s otcom nemá žiaden problém komunikovať, len potrebuje od matky uistenie, že je to všetko v poriadku. Ak sa bude výchovné opatrenie opakovať, podľa otca matka maloletého si uvedomí, ako je to pre syna dôležité, zlepší sa jej komunikácia či už k otcovi maloletého ako aj maloletého syna k otcovi. Je v záujme dieťaťa, aby sa na jeho výchove podieľal rovnako ako matka, tak aj otec. Pani L. sa snažila niekoľkokrát vysvetliť ako je dôležité, aby sa na výchove podieľali obaja rodičia. Pri poslednom stretnutí 28.06.2023 matka začala pred malolekým synom rozprávať, ako musí trpieť, že stále kvôli otcovi musí chodiť po súdoch, že jej to je ľúto a hneď ako došlo k stretnutiu otca s malolekým, ako prvé maloleký syn začal otca kopať. Matka namiesto toho, aby sa snažila synovi vysvetliť, že to nie je správne, naopak syna nabádala k tomu, že nemusí otca len kopať, ale aj udrieť rukami a ako kopal, matka za to dávala malolekému pusu. V takejto situácii otec matku potiahol za vlasy, nič viac jej však neurobil. Vzhľadom k tejto situácii otec maloletého uviedol, že nechcel vytvárať zbytočné napätie, keď stretnutia s matkou a malolekým dieťaťom nemali význam, ak matka maloletého nemotivuje vo vzťahu k otcovi. Stretnutia mali význam len v rámci výchovného opatrenia, kde bola prítomná tretia osoba, ktorá motivovala maloletého k otcovi a tiež komunikovala vo vzťahu k matke tým, že je potrebné, aby nechala otca s malolekým osamote. Na týchto stretnutiach maloleký syn na otca reagoval pozitívne. Na druhom stretnutí sa otec s malolekým synom hral s autíčkom. Otec uviedol, že komunikuje situáciu s kolíznou opatrovníčkou. Podľa otca maloleký je separovaný od detí, nemá kamarátov, nikoho nenavštevuje, väčšinou je len doma v prítomnosti matky, babky a deda (rodičia matky). Do rozhodnutia súdu otec uviedol, že nebude navštevovať maloletého nie z dôvodu nezájmu o syna, ale aby nedošlo k zhoršeniu situácie. K vyjadreniu otec maloletého doložil správu č. 2, č. 3, č. 4, č. 5 a rozhodnutie Okresného úradu Prievidza o priestupku – rozkaz číslo spisu OÚ-PD-OVVS-2023/032374-002 zo dňa 21.09.2023.

16. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka v podaní zo dňa 18.10.2023 (č.l.120,121 spisu). To, že maloletý údajne netrpel pri otcovi žiadnym psychickým alebo citovým spôsobom, pričom u C. L. spolupracoval a komunikoval, ešte neznamená, že je tu dôvod na nariadenie ďalšieho výchovného opatrenia. Zo správania otca, osobitne na stretnutí dňa 28.06.2023, má maloletý k otcovi vytvorený negatívny vzťah z dôvodu nevhodného správania otca ku matke. K maloletému treba pristupovať individuálnym spôsobom. Matka doložila Správu z diagnostického vyšetrenia, ktorá bola vyhotovená Centrom poradenstva a prevencie Topoľčany E.č.: 57/2023 zo dňa 08.09.2023 (ďalej aj len „Správa 1“), z ktorej vyplýva, že maloletému je potrebné poskytnúť dostatočný priestor na adaptáciu, nenútiť ho do kontaktnej situácie, ak nemá záujem, vyvarovať sa kontaktu so stresujúcim podnetom. Z tejto správy vyplýva, že maloletému je potrebné nechať dostatočný priestor na adaptáciu, nenútiť ho do kontaktnej situácii. Matka doložila ďalšiu Správu z diagnostického vyšetrenia, ktorá bola vyhotovená Centrom poradenstva a prevencie Topoľčany E.č.: 57/2023 zo dňa 07.09.2023 (ďalej aj len „Správa 2“), z ktorej vyplýva, že maloletého je potrebné evidovať ako dieťa so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami so zdravotným znevýhodnením. Matka ďalej predložila Rozhodnutie Materskej školy I. X, č. 36/2023 zo dňa 30.08.2023, z ktorého vyplýva, že maloletý bol prijatý na predprimárne vzdelávanie v materskej škole od 01.09.2023. Bolo doložené Rozhodnutie Cirkevnej základnej školy a materskej školy J. B., C. č.l. 3/2023/3 zo dňa 29.06.2023 spolu s čestným prehlásením, keď maloletý nebol prijatý na predprimárne vzdelávanie z dôvodu nevyhovujúcich podmienok. K neochote matky spolupracovať a pripravovať maloletého na styk s otcom matka uviedla, že k maloletému treba pristupovať individuálne, pokúsila sa o styk maloletého s otcom, a to 28.06.2023, kedy otec na matku fyzicky zaútočil. Zotrvala na odvolacom návrhu.

17. Matka sa vyjadrila aj k stanovisku okresnej prokuratúry, a to v podaní zo dňa 19.10.2023 (č.l.133-134 spisu). Matka zotrvala na tom, že nariadenie ďalšieho výchovného opatrenia nebude v záujme maloletého dieťaťa, keďže je k nemu potrebné pristupovať osobitným spôsobom, postupne aj individuálne. Poukázala na Správu 1 a Správu 2. Zo Správy 1 vyplýva, že maloletý sa má vyvarovať kontaktu so stresujúcim podnetom, pričom je vhodná postupná adaptácia na stresové podnety a neodporúča sa vystavovať maloleté dieťa akýmkoľvek spúšťačom zvýšeného psychického napätia, či somatickej nepohody, ktoré sú sprievodnými symptómami jeho zdravotného znevýhodnenia i možných sekundárnych narušení či oslabení. Matka mala za to, že otec je práve stresujúcim prvkom v živote maloletého. Pokiaľ ide o styk maloletého s otcom, tak je dôležité to, aby sa maloletý styku s otcom nebránil. Opakované nariadenie výchovného opatrenia podľa matky nespĺňa účel. Nútené stretávanie sa maloletého dieťaťa s otcom môže mať za následok degradáciu vzťahu medzi maloletým dieťaťom a otcom, ktorý za každú cenu presadzuje realizáciu styku podľa súdneho rozhodnutia bez toho, aby rešpektoval vôľu maloletého dieťaťa a jeho zdravotný stav.

18. Matka sa vyjadrila aj k stanovisku kolízneho opatrovníka v podaní zo dňa 18.10.2023 (č.l. 144, 145 spisu). Opätovne poukázala na Správu 1, Správu 2. Maloletému podľa Správy 1 je potrebné nechať dostatočný priestor na adaptáciu a nenútiť ho do kontaktnej situácie, ak nemá záujem, pričom, ak nie je schopný zvládnuť širšiu sociálnu prezentáciu, tak ho do nej nenútiť. Matka zotrvala na to, že otec je stresujúcim prvkom v živote maloletého. Dôkazom má byť aj správanie otca maloletého k matke pri styku dňa 28.06.2023, kedy maloletý otca opakovane kopal a styk s otcom výrazne odmietal. Matka maloletého zotrvala na tom, že opakované nariadenie výchovného opatrenia neplní účel a nie je v záujme maloletého dieťaťa.

19. Okresná prokuratúra sa vyjadrila k vyjadreniu matky v podaní zo dňa 10.11.2023 (č.l. 158 spisu). Považovala rozsudok okresného súdu za vecne správny s návrhom na jeho potvrdenie.

20. Ďalšie vyjadrenia nenasledovali.

21. Samostatným podaním zo dňa 21.12.2023 Krajská prokuratúra Trenčín oznámila vstup do konania pred odvolacím súdom podľa § 46 ods. 3, ods. 11 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

22. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem a v spojení s ust. § 65, § 66, § 67 a § 68 CMP, napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne

správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1,2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/115/2023-173 zo dňa 16.01.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 19.01.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Krajský súd posudzoval rozsudok okresného súdu na základe odvolania podaného matkou maloletého dieťaťa prostredníctvom zvoleného zástupcu v podaní zo dňa 05.08.2023. Pre vyhodnotenie odvolacích dôvodov nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, pretože, ak aj v štádiu odvolacieho konania zo strany rodičov maloletého dieťaťa boli dokladané listiny, tak k vyhodnoteniu rozsudku okresného súdu v zmysle odvolacích dôvodov bolo postačujúce oboznámenie sa s obsahom spisovej dokumentácii, ak účastníci konania, predovšetkým odvolateľka nevzniesli žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk, by mohla zaručiť spravodlivé konanie. Krajský súd poukazuje na to, že okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav veci v akceptovateľnom rozsahu, ktorý dával základ pre rozhodnutie okresného súdu.

25. V štádiu odvolacieho konania podaním zo dňa 21.12.2023 Krajská prokuratúra Trenčín oznámila vstup do konania za aplikácie § 46 ods. 3, 11 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, z ktorého dôvodu krajský súd túto skutočnosť vyjadril za aplikácie ust. § 13 ods. 1 CMP v záhlavovej časti svojho rozsudku, pretože súd o vstupe krajskej prokuratúry v odvolacom konaní nevydáva rozhodnutie.

26. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je v odvolacom konaní potrebné a ani žiadúce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré vyjadril okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku a s ktorými sa stotožňuje, preto je postačujúce na tieto závery odkázať, ak odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Krajský súd však za rešpektovania ustanovenia § 387 ods. 3 druhá veta CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní podanom matkou maloletého dieťaťa prostredníctvom zvoleného zástupcu.

27. Podstatou odvolania bolo namietanie, že napadnutým rozsudkom okresného súdu nariadené opätovné výchovné opatrenie nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa ako aj, že rozsudok okresného súdu je arbitrárny, neprihliadol na pretrvávajúcu neschopnosť komunikácie medzi rodičmi, nepriaznivý zdravotný stav maloletého a neúčinnosť už prv nariadeného výchovného opatrenia, preto opätovné uloženie výchovného opatrenia sa nejaví ako účelné. Matka maloletého dieťaťa v odvolaní uviedla, že nebráni styku otca s maloletým, čoho dôkazom je aj stretnutie 28.06.2023, keď bol realizovaný styk s maloletým za prítomnosti matky, počas ktorého otec maloletého dieťaťa fyzicky zaútočil na matku, začal jej vulgárne nadávať a od tohto dátumu otec ani jedenkrát neprejavil záujem o maloletého. Matka maloletého dieťaťa uviedla, že má dôvodné podozrenie, že vynucovanie styku otca s maloletým môže dokonca ohrozovať život maloletého, keď trpí výraznou úzkostnou separáciou od matky. Matka maloletého dieťaťa zdôraznila neúčelnosť opätovne uloženého výchovného opatrenia, ak medzi rodičmi maloletého dieťaťa spolupráca neexistuje. Namietala, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutočný stav veci, ak nedostatočne bral do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa a s poukazom na v odvolacom konaní doložených Správ z diagnostického vyšetrenia vyhotovených Centrom poradenstva a prevencie O. E.č.: 57/2023 zo dňa 07.09.2023, zo dňa 08.09.2023 vyjadrila presvedčenie, že otec je stresujúcim prvkom v živote maloletého, čoho dôkazom je aj správanie sa otca maloletého k matke dňa 28.06.2023, ak podľa správ z diagnostického vyšetrenia je potrebné maloletému poskytnúť dostatočný priestor na adaptáciu, nenútiť ho do kontaktných situácií, ak nemá záujem a vyvarovať ho kontaktu so stresujúcim podnetom, pričom je vhodná postupná adaptácia na stresové podnety.

28. Krajský súd posúdil odvolacie dôvody podané matkou maloletého dieťaťa a konštatuje, že ani jeden z nich nebol relevantný. Tak, ako uviedol krajský súd vyššie, v dostatočnom a potrebnom rozsahu vykonal okresný súd dokazovanie k tomu, aby vo veci rozhodol, správne interpretoval použité zákonné ustanovenia za súčasného rešpektovania najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Pre posúdenie odvolacích dôvodov nebolo potrebné doplniť dokazovanie.

29. Z obsahu spisového materiálu mal krajský súd za zistené, že okresný súd ako dôvodnému a v záujme maloletého dieťaťa vyhovel návrhu kolízneho opatrovníka uložiť maloletému a jeho rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu s cieľom zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov a osvojenia si princípov zodpovedného rodičovstva v záujme maloletého dieťaťa a podpory socializácie sa dieťaťa v rozsahu 6 mesiacov od začatia výchovného opatrenia, ktoré sa bude realizovať v Centre pre deti a rodiny H., n.o., so sídlom I. J. XXX/X, XXX XX C.. Bolo zrejmé, že napadnutým rozsudkom okresný súd opakovane uložil výchovné opatrenie. V konaní bolo zistené, že vzťahy medzi rodičmi sú zhoršené, je medzi nimi nedostatok konštruktívnej komunikácie, resp. pretrváva medzi nimi neschopnosť komunikácie v záujme maloletého dieťaťa. Podľa názoru krajského súdu výchovné opatrenie bolo uložené v záujme predídania nepriaznivým vplyvom na ďalší zdravý vývin maloletého spočívajúci v destabilizácii psychického stavu maloletého dieťaťa v dôsledku pokračovania, resp. dokonca možného zhoršenia nedostatočnej komunikácie medzi rodičmi.

30. Podľa ust. § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

31. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že výchovné opatrenia sú súčasťou systému, ktorý komplexne zabezpečuje riešenie vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Súd nimi vykonáva dohľad nad výkonom rodičovských práv a povinností a nad dieťaťom. Uplatňujú sa ešte pred zásahom do rodičovských práv a povinností za predpokladu, že budú dostatočným nástrojom pre vyriešenie poruchy a pre navrátenie riadneho výchovného prostredia pre dieťa. Výchovné opatrenia ukladané súdom majú rôznu intenzitu v závislosti od závažnosti poruchy vo vzťahu medzi deťmi a rodičmi. Vždy však musia sledovať základný cieľ starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktorým je záujem maloletého dieťaťa. Sústava výchovných opatrení v zmysle ust. § 37 Zákona o rodine je vybudovaná systematicky, od miernejších zásahov k vážnejším zásahom. Veľmi účinným sa v poslednom období ukázalo najmä využitie uloženia povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach, ktoré súd môže uložiť maloletému dieťaťu a jeho rodičom.

32. Krajský súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu uvádza, že pre aplikáciu ust. § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine okresný súd rešpektoval rozhodujúci záujem maloletého dieťaťa, inými slovami vyjadrené, uloženie výchovného opatrenia bolo namieste, ak si to vyžadoval záujem maloletého dieťaťa, pretože zlepšenie vzájomného vzťahu medzi rodičmi a aj medzi maloletým dieťaťom a otcom je v prejednávanom prípade určite v záujme maloletého dieťaťa.

33. Krajský súd zo Zápisnice o pojednávaní pred Okresným súdom Prievidza dňa 26.06.2023 mal za preukázané, že otec maloletého dieťaťa záverom uviedol, že „ak to má pomôcť, môže sa uložiť výchovné opatrenie“. Nebolo možné akceptovať námietku matky maloletého dieťaťa v odvolaní, že ani otec nemal záujem o výchovné opatrenie. Ak aj matka v podanom odvolaní uviedla, že otec maloletého dieťaťa neprimerane reaguje a poukázala na jeho správanie počas stretnutia dňa 28.06.2023, keď mal podľa jej tvrdenia na ňu fyzicky zaútočiť, tak práve okresným súdom nariadené výchovné opatrenie za účasti tretej osoby môže pomôcť k vytvoreniu schopnosti zlepšenia komunikácie. Ak aj maloletý je liečený psychiatricky, uvedené rieši jeho psychický zdravotný stav, nie vzťah komunikácie rodičov a dieťaťa jeho ako maloletého. Krajský súd je toho názoru, že práve konflikty rodičov je potrebné eliminovať nariadeným výchovným opatrením, aby sa vytvorila schopnosť ich komunikácie, zlepšila ich komunikácia vedúca potom k výkonu ich práv a povinností ako rodičov k ich maloletému dieťaťu.

34. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa v odvolacom konaní poukazovala na správy z diagnostického vyšetrenia, tak ich dôvodom bola psychologická diagnostika z titulu zaškolenia dieťaťa na povinné predprimárne vzdelávanie a posúdenie vhodnosti zaškolenia v MŠ bežného typu na žiadosť zákonného zástupcu dieťaťa – matky. Spôsob začlenenia, podmienky vhodnosti začlenenia v MŠ je podľa názoru krajského súdu len jedna zložka života maloletého dieťaťa. Predprimárne vzdelávanie má za cieľ

u maloletého dieťaťa získanie potrebných zručností, vedomostí, samostatných činností, začlenenia sa do kolektívu so zreteľom k zdravotnému stavu maloletého dieťaťa, jeho predpokladov, danosti, schopnosti. Uvedený cieľ však nevyučuje účel okresným súdom nariadeného výchovného opatrenia, ktoré sleduje naplnenie ďalšej zložky v živote maloletého dieťaťa, a to komunikáciu, budovanie, a to postupné vzťahov medzi rodičmi a maloletým navzájom. Nie je možné okresným súdom nariadené výchovné opatrenie podľa tvrdení matky maloletého dieťaťa prostredníctvom zvoleného zástupcu hodnotiť ako stresujúce, negujúce odporúčania v doložených správach, keď maloletý má byť nútený do kontaktných situácií s otcom. Ak stretnutia (stretnutie, na ktoré poukázala matka maloletého dieťaťa s jeho otcom a maloletým dieťaťom dňa 28.06.2023) rodičov maloletého a maloletého neprebiehajú v prijateľnej komunikácii medzi matkou maloletého dieťaťa a otcom a maloletým a otcom, tak je tu výchovné opatrenie nariadené okresným súdom, ktoré to má zlepšiť. Odborné poradenstvo nariadené okresným súdom ako druh výchovného opatrenia vedú odborné spôsobilí pracovníci, v dôsledku čoho sa neguje matkou maloletého dieťaťa uvádzané obávané napätie, tlak, prípadne stres pre maloletého.

35. Maloleté dieťa v útlom veku nevie zhodnotiť dôležitosť jeho vzťahu k matke, k otcovi pre formovanie jeho osoby, avšak sú tu jeho rodičia ako dospelí, ktorí by si mali byť vedomí tejto úlohy, ktorá je v záujme maloletého a robiť preto všetky potrebné kroky. Matka v danej veci je preferenčný rodič, ktorý sa osobne stará o maloletého a ktorá dobre pozná zdravotný stav maloletého. Má k dispozícii prostriedky, možnosti ako viesť maloletého ku kontaktu s otcom, aby eliminovala napätie, stres u maloletého, o ktorom tvrdí, že ho maloletý pociťuje pri styku s otcom, resp. že podľa matky otec má byť stresujúcim prvkom v živote maloletého dieťaťa. Ak na jednej strane matka tvrdí, že styku otca s maloletým nechce brániť a na druhej strane neakceptuje inštitút(y), ktorý(é) Zákon o rodine poskytuje, t.j. takým je aj výchovné opatrenie nariadené okresným súdom, ktoré má viesť k vytvoreniu schopnosti zlepšenia komunikácie rodičov ako predpokladu naplnenia styku maloletého s druhým rodičom – otcom, tak potom odvolanie nemohlo byť vyhodnotené ako dôvodné. U okresným súdom nariadeného výchovného opatrenia nebolo zistené, že by nebolo v záujme maloletého dieťaťa. Odvolací súd nezdieľa názor matky maloletého dieťaťa, že nariadené výchovné opatrenie je neúčelné, pretože dôležitá je ochota rodičov, ktorí si musia uvedomiť, že fungujúci rodičovský vzťah je hlavne a na prospech maloletého dieťaťa a odborné poradenstvo má pomôcť zlepšiť nielen vzťah medzi rodičmi navzájom, ale aj vzťah maloletého dieťaťa k otcovi, ktorý ako druhý rodič má dôležitú úlohu vo výchove maloletého dieťaťa. To, že okresným súdom nariadené výchovné opatrenie má opodstatnenie, potvrdzujú aj kolíznym opatrovníkom doložené správy z CDR. Ak aj matka maloletého dieťaťa poukázala na to, že otec nemá záujem o stretnutie s maloletým, ak posledné stretnutie sa uskutočnilo dňa 28.06.2023, tak k uvedenému sa odkazuje na vyjadrenie otca maloletého dieťaťa k odvolaniu matky, ktorý uviedol, že od tohto posledného stretnutia ďalšie nenasledovalo, a to z titulu, aby sa nezhoršovala situácia, nevytváralo zbytočné napätie, pokiaľ matka maloleté dieťa nemotivuje k pozitívnemu správaniu sa k otcovi a ku komunikácii s ním.

36. Krajský súd zdôrazňuje, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné vzťahy s oboma rodičmi. V danej veci boli splnené zákonné podmienky pre uloženie výchovného opatrenia, ak rodičia maloletého dieťaťa nie sú spôsobilí sami túto situáciu riešiť a ich vzájomné nezhody sú proti záujmu maloletého dieťaťa. Je potrebné, aby sa výchovnému opatreniu podrobili s cieľom odstrániť svoje vzájomné protichodné postoje, pokúsili sa vyriešiť situáciu v prospech maloletého dieťaťa, ktoré má právo poznať svojho otca a stretávať sa s ním. Postup komplexnej nápravy tejto situácie je nevyhnutné vyriešiť pomocou subjektu poskytujúceho odborné poradenstvo a pod dohľadom súdu. Zohľadnenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa zo strany rodičov, vytvorenie pokojného a stabilného rodinného prostredia by malo byť prvoradým cieľom oboch rodičov. V odvolaní matky neboli uvedené žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by bola spochybnená potreba okresným súdom uloženého výchovného opatrenia obidvom rodičom, ako aj maloletému dieťaťu. Odvolací súd apeluje na matku maloletého dieťaťa, aby si uvedomila, že ako preferenčný rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je povinná okrem riadneho zabezpečovania tejto osobnej starostlivosti vyvinúť maximálne možné úsilie o vytvorenie priestoru na to, aby sa maloletý podrobil poradenstvu a umožniť otcovi stretávanie sa s maloletým v súdom nariadenom rozsahu.

37. Krajský súd po vysporiadaní sa s rozhodnými odvolacími dôvodmi matky maloletého dieťaťa napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

38. Okresný súd nerozhodoval o trovách súdneho konania, preto, ak v odvolacom konaní nebol uskutočnený návrh na priznanie trov odvolacieho konania, krajský súd za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 57 CMP nerozhodoval o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.